

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1 Forslagets baggrund

Den nugældende Inatsisartutlov om den kommunale styrelse er vedtaget i 2010 og ændret i 2013. Loven afløste den tidligere landstingslov fra 2008.

Dette forslag er en udmøntning af koalitionsaftalen af 2016 – 2018, Lighed, Tryghed, Udvikling mellem Siumut, Inuit Ataqatigiit, og Partii Naleraq. Naalakkersuisut ønsker hermed, at bygdebestyrelserne styrkes ved tildeling af reelle beslutningskompetencer og økonomiske beføjelser, ligesom der tilstræbes, at lokaludvalg etableres i hele landet.

Med gennemførelsen af den kommende kommunedeling i 2018 ændres de kommunale organisationer igen væsentligt. Den ændrede status for KANUKOKA har ligeledes medført et behov for revision af bestemmelser, hvor KANUKOKA har en udpegnings- og forhandlingsret på vegne af de kommuner, der er medlemmer af KANUKOKA. Endvidere har Naalakkersuisut ønsket, at lovændringerne indarbejdes i en samlet lov for at give kommunerne og andre det bedst mulige arbejdsredskab. Endelig foretages en række konsekvensrettelser som følge af vedtagelsen af en ny budgetlov.

Med disse ændringer vurderer Naalakkersuisut, at det kommunale regelsæt er tidssvarende og svarer til de behov, der er i forbindelse med styringen af den kommunale sektor.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1 Almindelige bestemmelser

De almindelige bestemmelser vedrørende kommunernes styrelse reguleres i kapitel 1. Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser.

2.2 Kommunalbestyrelsen

Sammensætning af kommunalbestyrelsen m.v., valg af borgmester og viceborgmester samt kommunalbestyrelsens møder, inhabilitet og fravær reguleres i kapitel 2.

Naalakkersuisut foreslår, at kommunalbestyrelsen i Avannaata Kommunua og Kommune Qeqertalik består af henholdsvis 17 og 15 medlemmer. Kommunalbestyrelsernes størrelse er fastsat på baggrund af kommunernes indbyggertal. Endvidere foreslås det, at kommunalbestyrelsen i Kommuneqarfik Sermersooq består af 19 medlemmer.

Kommunalbestyrelserne kan selv beslutte, at antallet af medlemmer skal være mindre, men ikke større.

Antallet af medlemmer af kommunalbestyrelserne foreslås fastsat ud fra det nuværende antal medlemmer, for så vidt angår de eksisterende kommuner.

2.3 Borgmesterens og viceborgmesterens virke

Borgmesterens og viceborgmesterens virke reguleres i kapitel 3. Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser.

2.4 Udvalg med videre

Økonomiudvalget, stående udvalg, udvalg, kommissioner med videre reguleres i kapitel 4.

Naalakkersuisut foreslår, at der skal nedsættes lokaludvalg i de byer, hvor den kommunale forvaltning ikke har hovedsæde. Lokaludvalgene vil således supplere den allerede eksisterende ordning med valg af geografiske repræsentanter til kommunalbestyrelserne.

Kommunalbestyrelsen skal afsætte midler, som lokaludvalgene kan disponere over. Midlerne skal anvendes til offentlige høringer, kultur, sport og sociale aktiviteter.

Endvidere udfører lokaludvalgene rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget og de stående udvalg, og kan varetage bestemte opgaver efter delegation fra kommunalbestyrelsen.

Kommunalbestyrelsen kan yde et fast vederlag til medlemmerne af lokaludvalgene.

Bortset fra bestemmelserne om lokaludvalg svarer bestemmelserne i lovforslaget kapitel 4 om udvalg m.v. til de nugældende bestemmelser.

2.5 Bygdebestyrelser

Bygdebestyrelserne reguleres i kapitel 5.

Naalakkersuisut foreslår, at det skal være obligatorisk for kommunalbestyrelsen at afsætte et dispositionsbeløb til bygdebestyrelserne, som disse kan anvende efter beslutning på et eller flere af følgende områder:

- 1) Kultur og folkeoplysning.
- 2) Idrætsaktiviteter.
- 3) Teknisk virksomhed og forsyningsvirksomhed.
- 4) Lokale erhvervsprojekter i bygden.
- 5) Sociale aktiviteter.

Herudover er der foretaget konsekvensrettelser. Der er ikke tiltænkt øvrige ændringer.

2.6 Tilsyn

Tilsynet med kommunerne reguleres i kapitel 6.

Naalakkersuisut foreslår, at de 2 medlemmer af Tilsynsrådet, der i henhold til de nugældende bestemmelser udpeges af KANUKOKA, herefter skal udpeges af kommunerne i forening. Forslaget er en konsekvens af KANUKOKA's ændrede status, efter at Kommuneqarfik Sermersooq ikke længere er medlem.

Herudover er der foretaget konsekvensrettelser. Der er ikke tiltænkt øvrige ændringer.

2.7 Vederlag

Vederlag til borgmestre, kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunernes personale reguleres i kapitel 7.

Naalakkersuisut foreslår, at bestemmelser om generelle løn-, ansættelses- og pensionsvilkår for kommunernes personale fastsættes ved eller efter aftale mellem Naalakkersuisut og kommunerne; og ikke som i henhold til de nugældende bestemmelser mellem Naalakkersuisut og KANUKOKA. Forslaget er en konsekvens af KANUKOKA's ændrede status efter, at Kommuneqarfik Sermersooq ikke længere er medlem.

Herudover er der foretaget konsekvensrettelser. Der er ikke tiltænkt øvrige ændringer.

2.8 Sanktioner og erstatning

Sanktioner og erstatningskrav mod kommunalbestyrelsesmedlemmer reguleres i kapitel 8.

Herudover er der foretaget konsekvensrettelser. Der er ikke tiltænkt øvrige ændringer.

2.9 Ikrafttrædelse

Forslaget foreslås sat i kraft 1. januar 2018.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Herværende forslag forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne. Det forudsættes således, at eventuelle vederlag til lokaludvalgsmedlemmer samt de midler, som lokaludvalgene og bygdebestyrelserne kan disponere over, findes indenfor den eksisterende budgetramme. Det forventes således, at omkostninger til bygdebestyrelsernes virke og etablering af lokalråd vil være udgiftsneutrale for kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ingen miljø-, natur- eller folkesundhedsmæssige konsekvenser.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget er en fortsættelse af arbejdet med strukturreformen og vil komme til udtryk i form af decentralisering af de kommunale myndigheder.

Endvidere forventes lokaldemokratiet styrket gennem en styrkelse af bygdebestyrelsernes kompetence samt indførelse af en pligt til nedsættelse af lokaludvalg.

Dette vil for den enkelte borger betyde lettere adgang til de relevante myndigheder og derved også større retssikkerhed.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Naalakkersuisut har i perioden 11. maj til 25. juni 2017 gennemført en høring af forslaget.

Inatsisartutlovsforslaget har været sendt i høring hos:

Qaasuitsup Kommunia, Qeqqata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, KANUKOKA, KANUNUPE, Økonomi- og Personalestyrelsen, BDO, Deloitte, GE, SIK, AK, PIP, DJØF, IMAK, Formandens Departement, Departementet for Natur og Miljø, Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Finanser og Skatter, Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke, Departementet for Sundhed, Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug samt Departementet for Råstoffer.

Der er modtaget 18 høringssvar fra:

Formandens Departement, Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke, Departementet for Finanser og Skatter, Økonomi- og Personalestyrelsen, Skattestyrelsen, Departementet for Sundhed, Styrelsen for Sundhed og Forebyggelse, Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen, Departementet for Råstoffer, Departementet for Fiskeri og Fangst, KANUKOKA, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Kommuneqarfik Sermersooq, IMAK, AK, SIK og GE.

Der er vedlagt et høringsnotat, som indeholder oplysninger om de indkomne høringssvar og Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boligers kommentarer hertil.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Inatsisartutlov om den kommunale styrelse § 1, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er kommunalbestyrelsen, som er ansvarlig for styrelsen af kommunens anliggender.

Til stk. 2

Bestemmelsen overlader det til kommunalbestyrelsen at vedtage en styrelsesvedtægt, hvor kommunens styrelse og borgmesterens forretninger reguleres. I praksis menes hvorledes kommunen skal styres. Styrelsesvedtægten skal alene indeholde de overordnede regler herfor.

Til stk. 3

Kommunalbestyrelsen skal tilstræbe, at alle procedureregler vedrørende kommunalbestyrelsen samles i forretningsordenen, og sådanne regler skal ikke forefindes i styrelsesvedtægten.

Til stk. 4

Kravet om fremsendelse af forretningsordenen og styrelsesvedtægten er en konsekvens af, at Naalakkersuisut også varetager et legalitetstilsyn med kommunalbestyrelsens procedureregler. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke fremsender forretningsordenen og styrelsesvedtægt til Naalakkersuisut, vil normalforretningsordenen eller normalstyrelsesvedtægt finde anvendelse ved fortolkning af eventuelle uklarheder i forbindelse med kommunalbestyrelsens arbejde.

Til stk. 5

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der altid forefindes en styrelsesvedtægt og forretningsordenen for en kommunalbestyrelse. Bestemmelsen fritager imidlertid ikke kommunalbestyrelsen for at vedtage en selvstændig styrelsesvedtægt og forretningsordenen for kommunen.

Endvidere skal den generelle forretningsordenen og styrelsesvedtægten i tilfælde af fortolknings tvivl finde anvendelse.

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 2, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Kommunevåben er forbeholdt de pågældende kommunale myndigheder. Dog kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde tillade andre at anvende kommunevåbenet. En tilladelse til anvendelse i kommercielt øjemed kan gøres betinget af betaling af et gebyr.

Kommunalbestyrelsen kan fastsætte et gebyr, som et engangsgebyr eller som et periodisk gebyr alt efter karakteren af den anvendelse af kommunevåbenet, der er givet tilladelse til.

Eksempelvis vil tilladelse til anvendelse af kommunevåbenet i en tryksag som led i et præsentations- eller reklamefremstød af isoleret karakter tale for fastsættelse af et engangsgebyr, mens anvendelse over en længere periode som led i et logo på engangsbæreposer vil tale for et periodisk gebyr.

Der kan ikke fastsættes et gebyr, som ligger over de faktiske omkostninger, kommunalbestyrelsen har, ved at behandle ansøgningen om anvendelse af kommunevåbenet.

Gebyret skal, som andre kommunale indtægter, budgetteres, eventuelt tillægsbevilges, hvis det fastsættes efter budgettets vedtagelse.

Det bør af tilladelsen til brug af kommunevåbenet klart fremgå, efter hvilke kriterier et gebyr er fastsat, således at det kan kontrolleres, at kommunen overholder lighedsgrundsætningen ved andre tilladelser af samme art.

Til § 3

Bestemmelsen fastlægger det maksimale antal kommunalbestyrelsesmedlemmer i kommunerne, og regulerer samtidig adgangen for de enkelte kommunalbestyrelser til at nedsætte antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer. Bestemmelsen konsekvensrettes som følge af oprettelse af Avannaata Kommunia og Kommune Qeqertalik. Endvidere er det maksimale antal kommunalbestyrelsesmedlemmer i Kommuneqarfik Sermersooq ændret fra 21 til 19.

Til stk. 1

I Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia og Kommune Kujalleq vælges 15 kommunalbestyrelsesmedlemmer, i Avannaata Kommunia vælges 17 kommunalbestyrelsesmedlemmer og i Kommuneqarfik Sermersooq vælges 19 kommunalbestyrelsesmedlemmer. Naalakkersuisut finder det fortsat vigtigt at videreføre dette maksimum, men anser det uproblematisk, at en kommune vælger et mindre antal kommunalbestyrelsesmedlemmer, jf. stk. 2.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsen kan inden udgangen af året forud for valgets afholdelse beslutte, at antallet af medlemmer i den kommende kommunalbestyrelse skal være mindre end fastsat i stk. 1. Medlems-tallet skal være ulige og fremgå af styrelsesvedtægten.

Til § 4

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 4, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Det er fastsat, at den nyvalgte kommunalbestyrelses konstituerende møde tidligst kan finde sted den 1. maj, dvs. når den hidtidige kommunalbestyrelse er trådt tilbage, efter at valgbestyrelsen har godkendt de nye medlemmers valg, og afgørelsen ikke inden 7 dage er indanket for valgnævnet. Den siddende kommunalbestyrelse fortsætter, indtil prøvelsen er afsluttet. Den siddende kommunalbestyrelse må efter valget alene tage sig af den daglige drift af kommunen, frem til den nyvalgte kommunalbestyrelse kan konstituere sig.

Indkaldelsen til kommunalbestyrelsens konstituerende møde skal ske skriftligt, eventuelt ved fax eller e-mail.

Til stk. 2

Mødet ledes af den person, der har indkaldt hertil. Bestemmelsen tager højde for den situation, at det medlem, som har indkaldt til det konstituerende møde, er forhindret i at deltage heri. Når der i bestemmelsen tales om forhandlinger, er der alene tale om forhandlinger i forbindelse med selve konstitueringen, herunder valg af borgmester.

Til § 5

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 5, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen er sammen med § 19 om borgmesterens rolle som øverste ledelsesansvarlige for administrationen den eneste bestemmelse i denne Inatsisartutlov, som omhandler kommunens administration.

Bestemmelsen fastslår, at administrationen er et led i styrelsessystemet med kommunalbestyrelsen som det overordnede organ. Kommunalbestyrelsen kan, med mindre andet er fastsat i særlovgivningen, frit fastsætte bestemmelser om delegation til forvaltningen.

Bestemmelsen understreger rollefordelingen mellem kommunalbestyrelse og økonomiudvalg i relation til ansættelse og afskedigelse af kommunens personale, således at kommunalbestyrelsen alene ansætter og afskediger kommunaldirektøren, mens økonomiudvalget varetager den umiddelbare forvaltning af de øvrige personaleforhold, jf. § 25, stk. 1, nr. 2.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 6, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at valg af borgmester er 1. punkt på det konstituerende møde.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af borgmester kræves flertal. Såfremt ingen af kandidaterne opnår absolut flertal ved første afstemning, foretages endnu en afstemning. Giver denne afstemning ej heller absolut flertal til 1 kandidat, foretages et nyt valg mellem de 2 kandidater, som har fået flest stemmer. Ender dette valg med stemmelighed, foretages lodtrækning.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer valget af viceborgmester og fastslår, at viceborgmesteren vælges på samme måde som borgmesteren. Endvidere fastslår bestemmelsen, at den nyvalgte borgmester leder valget. Såfremt borgmesteren er fraværende, ledes valget af viceborgmester af det kommunalbestyrelsesmedlem, som har indkaldt til det konstituerende møde.

Til stk. 4

Bestemmelsen regulerer de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har vedtaget i styrelsesvedtægten, at der skal vælges en 1. og 2. viceborgmester. I denne situation foretages forholdstalsvalg, som beskrevet i § 36, stk. 4.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at valg af borgmester og viceborgmester er gældende for hele kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Kommunalbestyrelsen har dog mulighed for, jf. § 23, at suspendere borgmesteren, såfremt denne nægter at udføre de pålagte opgaver.

Til § 7

Bestemmelsen er med en sproglig præcisering en videreførelse af den gældende § 7, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at et valg til kommunalbestyrelsen forpligter de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer til at modtage valg til borgmester og viceborgmester. Det er en naturlig følge af, at de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer har accepteret at opstille til kommunalbestyrelsen, at der er mulighed for at blive valgt til borgmester eller viceborgmester.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fritage borgmester eller viceborgmester for resten af funktionsperioden, såfremt borgmester eller viceborgmester anmoder om at blive fritaget for hvervet. Fritagelsen sker ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der skal vælges ny borgmester eller viceborgmester efter bestemmelserne i § 6, såfremt borgmester eller viceborgmester forlader hvervet. Det er endvidere understreget, at det ved valg til en ledigbleven viceborgmesterpost i kommuner med 2 viceborgmestre er en konsekvens af forholdstalsvalgmetoden, at den gruppe, som har udpeget den tidligere viceborgmester, også udpeger den nye.

Til § 8

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 8, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Mødeplanen skal offentliggøres senest ved begyndelsen af regnskabsåret. Offentliggørelsen kan finde sted ved opslag på kommunens hjemmeside eller i lokalavisen.

Mødeplanen skal ligeledes sendes til Naalakkersuisut, der som en del af tilsynet med kommunerne skal være orienteret om, hvornår der afholdes kommunalbestyrelsesmøder, såfremt Naalakkersuisut ønsker at overvære møderne.

Til stk. 2

Bestemmelsen sikrer den nyvalgte kommunalbestyrelse størst mulig frihed med hensyn til planlægningen af mødeaktivitet. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, såfremt den nyvalgte kommunalbestyrelse er bundet af en mødeplan, som den afgående kommunalbestyrelse har vedtaget.

Til stk. 3

Kompetencen til at indkalde til ekstraordinære kommunalbestyrelsesmøder er hos borgmesteren. Borgmesteren er imidlertid forpligtet til at indkalde til ekstraordinært kommunalbestyrelsesmøde, såfremt 1/3 af kommunalbestyrelsens medlemmer forlanger det.

Meddelelse om ekstraordinære møder skal gives til kommunens borgere og Naalakkersuisut, inden mødet afholdes, såfremt det er muligt. Sker offentliggørelsen normalt i lokalavisen, vil der være en større fleksibilitet med hensyn til kravet om offentliggørelse.

Til stk. 4

Tidsfristen er fastsat for at sikre kommunalbestyrelsesmedlemmerne mulighed for at sætte sig ind i sagsmaterialet inden møderne. Bestemmelsen skal endvidere medvirke til, at der skabes større åbenhed om kommunalbestyrelsesmødernes indhold, naturligvis under hensyn til tavshedspligten.

Til stk. 5

Bestemmelsen er en styrkelse af offentligheden omkring kommunalbestyrelsens arbejde. Den fortegnelse over sagerne, som skal fremlægges, kan, men skal ikke nødvendigvis, være identisk med dagsordensudkastet. Fortegnelsen skal dog som minimum indeholde en angivelse af sagernes emner. I fortegnelsen skal, med respekt af reglerne om tavshedspligt, medtages såvel sager, som foreslås behandlet for åbne døre, som sager, der foreslås behandlet for lukkede døre.

Det er alene lovgivningens regler om tavshedspligt, som begrænser pligten til at fremlægge udskrift af beslutningsreferatet. Det forhold, at en beslutning er truffet for lukkede døre, kan ikke i sig selv begrunde, at beslutningen ikke medtages i den udskrift af beslutningsprotokollen, som fremlægges.

Bestemmelsen er endvidere præciseret i forhold til, hvor materialet skal gøres tilgængeligt. I overensstemmelse med bestemmelsens formål, om styrkelse af offentlighedens adgang til kommunalbestyrelsens arbejde, skal materialet gøres tilgængeligt i alle kommunens byer og bygder samt på kommunens hjemmeside.

Til § 9

Bestemmelsen er med sproglige rettelser en videreførelse af den gældende § 9, og der er ikke til tænkt ændringer.

Til stk. 1

Der kan i forretningsordenen indføjes nærmere retningslinjer for dørlukning. Dørlukning skal, jf. § 1, stk. 2, i Normalforretningsordenen for kommunalbestyrelser, anvendes i forbindelse med behandling af:

- 1) Sager, hvis afgørelse forudsætter en bedømmelse af personlige forhold.
- 2) Sager om køb og salg af faste ejendomme.
- 3) Overslag og tilbud vedrørende bygningsarbejder og leverancer.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at indkalde personer uden for kommunalbestyrelsen til kommunalbestyrelsens lukkede møder. Det forudsættes, at vedkommendes tilstedeværelse er påkrævet til sagens oplysning, og at vedkommende besidder viden, som er nødvendig for, at kommunalbestyrelsen kan træffe forsvarlig afgørelse i sagen på et fagligt grundlag. Ansatte i kommunen kan deltage i de lukkede møder i det omfang, det er nødvendigt for at betjene kommunalbestyrelsen. Det er ikke hensigten med bestemmelsen at regulere, hvorvidt personer, som

tilkaldes i medfør af bestemmelsen, i givet fald vil være forpligtet til at efterkomme kommunalbestyrelsens anmodning, idet dette må afgøres konkret og ud fra pågældendes forpligtelser overfor kommunalbestyrelsen i henhold til anden lovgivning.

Det vil ikke være muligt efter bestemmelsen at tilkalde et kommunalbestyrelsesmedlem, som er blevet erklæret inhabil i den konkrete sag.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der for kommunalbestyrelsesmedlemmer, ansatte og øvrige deltagere i lukkede møder i kommunen gælder tavshedspligt i henhold til Kriminallov for Grønland. Dette gælder såvel lukkede møder i selve kommunalbestyrelsen, som i økonomiudvalget, stående og særlige udvalg og kommissioner.

Til stk. 4

Når der i bestemmelsen henvises til Naalakkersuisut, er det ikke selve Naalakkersuisut, men en repræsentant for tilsynsmyndigheden, som har ret til at overvære behandling af sager for lukkede døre. Retten til at overvære sager, som behandles for lukkede døre, omfatter således også områder, hvor der i lovgivningen måtte være fastsat en speciel tilsynsmyndighed, eksempelvis på det sociale område.

Til § 10

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 10, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Som hovedregel kræver sager alene én behandling i kommunalbestyrelsen, medmindre andet specifikt er reguleret i lovgivningen.

Til § 11

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 11, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen er beslutningsdygtig, når halvdelen af medlemmerne deltager i mødet, medmindre andet fremgår af anden lovgivning. Der kræves flertal af de deltagende for at træffe beslutning.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et medlem har krav på at kunne deltage i mødet ved hjælp af telefon- eller videokonference samt telefax, når et medlem har forfald i henhold til bestemmelsen i § 15, stk. 1. Adgangen til at deltage ved telefax er indsat for at sikre underskriften af beslutningsreferater.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen i forretningsordenen kan bestemme, at møder kan afholdes som telefon- eller videokonference eller ved anden måde. Bestemmelsen er også indsat som en fremtidssikring, idet det dog understreges, at den anvendte kommunikationsteknologi som minimum bør sikre, at medlemmernes tilkendegivelser og stemmeafgivelser kan modtages og forstås af alle mødedeltagere. Det skal samtidig sikres, at den anvendte kommunikationsteknologi giver mulighed for underskrift af beslutningsreferater.

Til § 12

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 12, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsesmedlemmer adgang til at gennemse sagsmateriale, der i endelig form foreligger i kommunens administration. Adgangen til sagsmateriale kan efter forslaget kun gives i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsesmedlemmet ønsker materialet som led i sit kommunalbestyrelsesarbejde, og sagsmaterialet foreligger i endelig form. Der kan således ikke gives adgang til skitser, notater og så videre fra kommunens administration.

Til stk. 2

I bestemmelsen fastslås, at ønsker om sagsindsigt skal rettes til borgmesteren.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår en adgang for borgmesteren til at nægte sagsindsigt, såfremt indsigten vil forsinke sagsbehandlingen eller være forbundet med uforholdsmæssigt store vanskeligheder. Uforholdsmæssigt store vanskeligheder kan foreligge, f. eks. når sagsakterne ikke findes samlet på samme lokalitet, eller sagsmaterialet er meget omfangsrigt.

Ethvert afslag på sagsindsigt skal være sagligt begrundet.

Til stk. 4

Sagsindsigten skal efter anmodning gives ved fremsendelse af en kopi af selve sagsmaterialet. Kommunalbestyrelsen kan dog fastsætte bestemmelser til regulering af udleveringen af kopier. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at opstille generelle retningslinjer for udlevering af kopier af sagsakter, og hermed også mulighed for en generel begrænsning i antallet af kopier, der kan udleveres i den enkelte sag.

Begrænsningen vedrører alene antallet af kopier, der kan udleveres, og påvirker således ikke selve retten til fysisk at møde op i forvaltningen og gennemlæse sagsakterne.

Til § 13

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 13, og der er ikke tiltænkt ændringer. Kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at afvise at realitetsbehandle et medlemsforslag eller medlemsspørgsmål, hvis det angår et anliggende, som ikke er undergivet kommunalbestyrelsens kompetence, eller hvis vedtagelsen af forslaget vil indebære en ulovlig beslutning. Borgmesteren kan dog ikke afvise at optage et medlemsforslag eller medlemsspørgsmål, hvis det er rettidigt indkommet i henhold til kommunens forretningsorden.

Det præciseres, at der ikke er tillagt kommunens udvalg nogen selvstændig kompetence, medmindre dette udtrykkeligt er fastsat i lovgivningen.

Kompetencen til at træffe beslutninger ligger hos kommunalbestyrelsen, og udvalgene skal således have positiv lovhjemmel til selvstændig beslutningskompetence.

Til § 14

Bestemmelsen er med en sproglig præcisering en videreførelse af den gældende § 14, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, som angiver de materielle betingelser for inhabilitet i konkrete sager.

Afgørelsen af om der foreligger inhabilitet træffes ved flertalsafgørelse.

Spørgsmålet om et medlems inhabilitet er undergivet tilsynsmyndighedens prøvelsesret, men den endelige afgørelse ligger hos domstolene, som ikke er bundet af begrænsninger, som påhviler Naalakkersuisut. Naalakkersuisut er således afskåret fra at tage stilling til hensigtsmæssigheden i kommunalbestyrelsens sagsbehandling, ligesom Naalakkersuisut er pålagt begrænsninger i adgangen til at ophæve kommunale beslutninger.

Forslaget indeholder ingen regler om generel inhabilitet. Om der foreligger generel inhabilitet, skal afgøres i hvert enkelt konkret tilfælde efter de almindelige offentligretlige regler.

Til stk. 2

Denne bestemmelse angiver procedurereglerne for at erklære et medlem inhabilt.

Bestemmelsen fastslår, at der påhviler det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem en underretningspligt, hvis forhold bevirker, at det pågældende medlems habilitet ved behandlingen af en sag kan drages i tvivl.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den politiske magtbalance i kommunalbestyrelsen ikke forrykkes i tilfælde af, at et medlem erklæres inhabilt.

Hvis et medlem er fraværende af anden grund end inhabilitet, skal spørgsmålet om stedfortræderindkaldelse afgøres efter § 15, uanset om det fraværende medlem ville være blevet erklæret inhabilt.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til formål at sikre, at reglerne om stedfortræderindkaldelse ved inhabilitet ikke kan misbruges til at blokere for en beslutning i en sag, hvori der er et klart flertal i kommunalbestyrelsen for en bestemt beslutning, eller hvor lovgivningen eller juridisk bindende aftaler foreskriver, at der træffes afgørelse inden en bestemt frist.

Til § 15

Bestemmelsen er med en sproglig præcisering en videreførelse af den gældende § 15, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører et medlems adgang til fravær fra, og stedfortræderindkaldelse til, et enkelt møde. Det pågældende kandidatforbund, som har valgt medlemmet, har ret til at kræve stedfortræderen indkaldt til et enkelt møde.

Det er i den forbindelse uden betydning, om kandidatforbundet senere er blevet opløst eller ændret, idet begæringen om stedfortræderindkaldelse i tilfælde af uenighed i det oprindelige kandidatforbund i givet fald må træffes ved en flertalsbeslutning i den oprindelige og nu opløste gruppe.

Stedfortræderindkaldelse til et enkelt møde sker ikke automatisk som led i borgmesterens almindelige mødeforberejdelse. Dette bevirker, at kommunalbestyrelsens kandidatforbund i så god tid som muligt bør tage højde for kommunalbestyrelsens mødeplanlægning.

Det skal understreges, at der er adgang til at kræve stedfortræderindkaldelse ved det konstituerende møde og ved 2. behandlingen af kommunens budget, selvom forfaldet ikke skyldes de nævnte grunde til forfald, men f. eks. at kommunalbestyrelsesmedlemmet ikke kan nå frem på grund af trafikale problemer. Dette skyldes de meget væsentlige beslutninger, som træffes på disse møder, som ikke bør påvirkes vilkårligt af et medlems fravær.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der tilvejebringes fornødne oplysninger i forbindelse med behandling af begæring om udtræden af kommunalbestyrelsen. Det skal således være klart, om en begæring vedrører midlertidig udtræden efter styrelseslovens regler om orlov uden vederlag, eller udtræden efter valglovens regler.

Medlemmet skal fremsende begæringen til borgmesteren snarest muligt, når medlemmet forudser behovet for udeblivelse.

Ved at pålægge medlemmet selv en pligt til at fremsende skriftlig begæring til borgmesteren om forventet forfald tilsigter forslaget, at borgmesteren hurtigst muligt modtager begæringen, således at stedfortræder kan indkaldes.

Bestemmelsen foreskriver automatisk stedfortræderindkaldelse ved lovlig forhindring af mindst 2 måneders varighed. Reglen er indført for at smidiggøre procedurerne omkring stedfortræderindkaldelse, når det vil være åbenbart, at en lovlig hindring for varetagelse af kommunalbestyrelsesshvervet strækker sig over en længere periode, som skønsmæssigt er fastsat til minimum 2 måneder, eller gennemsnitligt 2 ordinære kommunalbestyrelsesmøder.

Reglen skal dog ikke ses som en almindelig hjemmel til at meddele fritagelse på orlovs lignende vilkår til kommunalbestyrelsesmedlemmer, hvilket ville stride mod, at medlemskab af kommunalbestyrelsen er et borgerligt ombud. Der skal være tale om en absolut og varig forhindring i perioden. Eksempelvis kan den situation, at et medlem ikke kan deltage i kommunalbestyrelsens møder, men kan deltage i udvalgsmøder, således ikke begrunde, at medlemmet fritages.

Der er intet krav om, at hindringen skal være af midlertidig karakter, idet konsekvenserne af fritagelse for resten af valgperioden i praksis vil være identisk med, at medlemmet formelt får tilladelse til at udtræde af kommunalbestyrelsen, nemlig:

- 1) at stedfortræderen indtræder i kommunalbestyrelsen, og
- 2) at det fraværende medlems valggruppe besætter vakante udvalgsposter.

Det er den kommunale valglovs regler om udtræden af kommunalbestyrelsen, som finder anvendelse, hvis et medlem midlertidigt opgiver sin bopæl i kommunen.

Uanset om stedfortræderindkaldelse sker på begæring af en kandidatliste i kommunalbestyrelsen, jf. stk. 1, eller på borgmesterens foranledning, jf. stk. 2, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at tage stilling til, om betingelserne for stedfortræderindkaldelsen er opfyldt. Det vil navnlig sige, om der foreligger en lovlig fraværsgrund for det fraværende kommunalbestyrelsesmedlem, eller hvis stedfortræderen ikke er indkaldt, om dette bør ske.

Bestemmelsens ordlyd ”orlov uden vederlag” eller ”orlov” fastlægger, at der er forskel på en begæring om orlov efter styrelseslovens regler og en begæring om udtræden efter reglerne i den kommunale valglov.

En begæring om orlov skal indeholde oplysning om baggrunden for begæringen, og hvor længe hindringen, som ligger til grund herfor, forventes at bestå.

Til stk. 3

Ændringen i § 15, stk. 3, er en konsekvensrettelse som følge af formuleringen i stk. 2. Der er i øvrigt ikke tiltænkt ændringer i vurderingsgrundlaget for medlemmers ret til orlov.

Kommunalbestyrelsens afgørelse er undergivet tilsynsmyndighedens prøvelsesadgang og vil i sidste ende kunne indbringes for domstolene.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at stedfortræderen alene fungerer i den periode, kommunalbestyrelsesmedlemmet er forhindret i at varetage sit hverv.

Til stk. 5

Bestemmelsen er indført for at lade kommunalbestyrelsen stå frit med hensyn til spørgsmålet om, hvem der skal fungere som borgmester ved den valgte borgmesters længerevarende fravær. Reglerne om viceborgmesterens overtagelse af borgmesterens opgaver, jf. § 22, omhandler således kun borgmesterens forfald, når dette ikke skønnes at vare i 4 måneder eller derover.

Er der ikke valgt ny borgmester efter nærværende bestemmelse, fordi en borgmesters midlertidige fravær skønnes at være af kortere varighed end 4 måneder, skal der fortsat ikke vælges ny borgmester, selvom det faktiske fravær overstiger 4 måneder. Der skal således alene vælges ny borgmester, når kommunalbestyrelsen på forhånd vurderer, at fraværet vil strække sig ud over dette tidsrum. Er der valgt ny borgmester efter denne bestemmelse, er denne valgt for hele borgmesterens fraværperiode og vil således ikke kunne afsættes, medmindre betingelserne i § 23 er opfyldt.

Til § 16

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 16, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at beslutningsreferat skal underskrives af de medlemmer, der har deltaget i mødet, efter afholdelsen af mødet.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at afvigende standpunkter kan kræves tilføjet referatet.

Til stk. 2

Borgmesteren har ansvaret for, at referatet bliver underskrevet efter mødet.

Til stk. 3

Med forslaget gives der adgang til, at medlemmerne vil kunne sikre underskrift ved brug af IT-muligheder, eksempelvis ved underskrift på fax-kopi af beslutningsreferatet eller på anden måde, hvor der ikke vil være tvivl om medlemmets underskrift.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at det underskrevne referat senest 1 måned efter underskrivelsen skal fremsendes til tilsynsmyndigheden.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 17, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Borgmesteren har ansvaret for at forberede og indkalde til kommunalbestyrelsesmøder. Mødeforberedelsen består i udarbejdelse af dagsorden og oplysning af de enkelte sager, som skal behandles på kommunalbestyrelsesmødet. Endvidere er det borgmesterens pligt at lede forhandlinger og afstemninger samt sørge for, at beslutningerne føres til referat.

Til § 18

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 18, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren har en mulighed for at afgøre sager, som ikke giver anledning til tvivl, samt sager, som ikke tåler udsættelse. Den betingelse, at en sag ikke må give anledning til tvivl, er kun opfyldt, hvis borgmesteren anser sagen for utvivlsom og tillige skønner, at også alle de øvrige medlemmer vil anse sagen for utvivlsom. Det forhold, at der uden tvivl er flertal i kommunalbestyrelsen for en bestemt løsning, er ikke tilstrækkeligt grundlag for, at borgmesteren kan afgøre sagen på egen hånd.

Som eksempel på en sag, der ikke tåler udsættelse, kan nævnes, at en storbrand truer byen, og det er nødvendigt at anmode om assistance øjeblikkeligt.

Som eksempel på sager, som ikke giver anledning til tvivl, kan nævnes, at kommunalbestyrelsen for nylig har truffet afgørelse i en tilsvarende sag.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren senest på førstkommande ordinære kommunalbestyrelsesmøde skal orientere kommunalbestyrelsen om beslutninger, der er truffet i henhold til stk. 1.

Til § 19

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 19, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Den daglige ledelse af kommunens administration varetages af borgmesteren. Borgmesteren har ansvaret for, at kommunens opgaver løses mest hensigtsmæssigt. Borgmesteren kan uddelegere den praktiske opgaveløsning nedad i forvaltningen, men borgmesteren har det overordnede ansvar for opgaveløsningen.

Når der fremkommer nye opgaver for en kommune, skal disse opgaver placeres under det udvalg, som efter styrelsesvedtægtens opgavefordeling er nærmest til at varetage disse opgaver. Hvis det ikke ved en fortolkning af styrelsesvedtægten kan afgøres, hvilket udvalg en opgave hører under, må kommunalbestyrelsen træffe en afgørelse herom og om fornødent ændre styrelsesvedtægten.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren har ansvaret for, at der ikke uden bevilling bliver afholdt udgifter eller oppebåret indtægter. En bevilling er en afsat udgiftspost i det vedtagne årsbudget.

Til § 20

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 20, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren som øverste ansvarlige for kommunens administration har ret til at deltage i samtlige udvalgsmøder. Bestemmelsen fastslår endvidere, at borgmesteren skal have tilsendt såvel dagsordenen som referat fra udvalgsmøderne.

Borgmesterens mulighed for at deltage i udvalgsmøder er ikke begrænset til møder i stående udvalg, men omfatter ligeledes møder i midlertidige og rådgivende udvalg.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren som den øverste ansvarlige for kommunens forvaltning har en koordinerende funktion. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med udvalgenes samrådsplicht i sager, som vedrører et andet udvalgs myndighedsområde.

Til stk. 3

Bestemmelsen er et led i styrkelsen af borgmesterens muligheder for at koordinere den kommunale virksomhed. Borgmesteren kan gribe ind overfor såvel sager, som behandles i et udvalg, som sager, der behandles administrativt. I sidstnævnte tilfælde skal forelæggelsen for kommunalbestyrelsen ske gennem det pågældende udvalg, og om fornødent økonomiudvalget, såfremt sagen har økonomiske konsekvenser for kommunen.

Udnyttelse af indgrebsretten kræver ingen særlig begrundelse ud over, at borgmesteren skal anse det for hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen tager stilling til sagen. Indgrebsretten kan eksempelvis således både udnyttes, hvor borgmesteren er enig i en truffen udvalgsbeslutning, men finder, at den har et så principielt indhold, at kommunalbestyrelsen bør tage stilling, og hvor borgmesteren er uenig i en truffen udvalgsbeslutning.

Hvis et udvalg beslutter ikke at fremme en sag, borgmesteren har grebet ind overfor, vil udvalgets forpligtelse til at forelægge sagen for kommunalbestyrelsen bortfalde. Dette afskærer ikke kommunalbestyrelsens medlemmer fra at tage sagen op i kommunalbestyrelsen.

Til § 21

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 21, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen vedrører ikke gyldigheden af kommunernes indgåelse af de anførte retshandler, men er alene en legitimationsregel, som har til formål at tilvejebringe en klarhed om kommunernes tagningsregler.

Den anden person, som skal underskrive de i lovbestemmelsen nævnte dokumenter, behøver ikke nødvendigvis at være et kommunalbestyrelsesmedlem eller en person ansat i kommunen, men pågældende skal blot opfylde de almindelige myndigheds- og habilitetsbetingelser for at kunne indgå retshandler.

De underskrivende personers legitimation vil kunne dokumenteres ved en udskrift af kommunalbestyrelsens beslutningsreferat.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 22, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter regler omkring viceborgmesterens funktion.

Bestemmelsen tager ikke stilling til, i hvilke situationer borgmesteren er forhindret, hvilket må bero på en konkret vurdering. Der er borgmesteren som afgør, om vedkommende er forhindret i at varetage sine opgaver.

Med hensyn til borgmesterens fravær fra kommunalbestyrelsens møder kan borgmesteren anmode viceborgmesteren om at overtage mødeledelsesfunktionen, såfremt borgmesteren ikke vil lede mødet via telefon eller videokonference.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at tydeliggøre, at i tilfælde af at borgmesteren er forhindret i at varetage sit hverv i en periode på mindst 21 kalenderdage, kan kommunalbestyrelsen pålægge viceborgmesteren at varetage samtlige borgmesterens opgaver, herunder ledelse af forvaltningen og formandskabet i økonomiudvalget, såfremt borgmesteren ikke selv har anmodet viceborgmesteren om at træde i funktion.

Til § 23

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 23. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at afsætte en borgmester, der groft eller gentagende nægter at udføre sine opgaver. Beslutningen skal stadfæstes af Tilsynsrådet, før den træder i kraft.

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører den situation, hvor en borgmester nægter at udføre en enkelt eller nogle få afgrænsede opgaver. En sådan situation er ikke acceptabel, når borgmesteren modtager fast vederlag. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen særlige indgrebsmuligheder over for en borgmester, som nægter at udføre sin opgave.

Til stk. 2

Afsættelse af borgmesteren kan kun ske ved grov eller gentagen nægtelse af at udføre opgaverne. Når der i bestemmelsen tales om grov eller gentagen nægtelse, skal det ikke forstås således, at begge betingelser skal være opfyldt, før der kan ske afsættelse. Det vil naturligvis altid være en konkret vurdering af sagen, om nægtelsen er så grov, at den berettiger til afsættelse. Ligeledes vil en mindre grov, men gentagen nægtelse, efter en konkret vurdering være nok til afsættelse. Borgmesteren er suspenderet i perioden, fra kommunalbestyrelsen træffer beslutning om afsættelse og indtil Tilsynsrådets stadfæstelse foreligger.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet skal foretage en prøvelse af beslutningen om afsættelse, herunder om denne er sagligt begrundet.

Til stk. 4.

Beslutningen om afsættelse kan ikke indbringes for domstolene. Dette sker for at sikre en stabil ledelse i kommunen.

Til § 24

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 24, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Efter bestemmelsens ordlyd har kommunalbestyrelsen pligt til at nedsætte et økonomiudvalg.

Til stk. 2

Borgmesteren er født formand for økonomiudvalget. Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at udpege en stedfortræder for borgmesteren.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter antallet af medlemmer i økonomiudvalget. Et ulige antal er valgt for at undgå stemmelighed i tilfælde af afstemning i udvalget. Endvidere fastsætter bestemmelsen krav om udpegning af stedfortrædere for de valgte medlemmer, bortset for borgmesteren. Dette krav er indsat for at undgå, at økonomiudvalget ikke er funktionsdygtigt ved de ordinære medlemmers forfald.

Til stk. 4

I modsætning til de særlige udvalg, jf. § 32, stk. 8, er valg til økonomiudvalg forbeholdt kommunalbestyrelsens medlemmer, hvilket først og fremmest skyldes, at dette udvalg efter loven er bemyndiget til at træffe afgørelser på kommunalbestyrelsens vegne, mens de særlige udvalg alene har en begrænset bemyndigelse til at varetage bestemte hverv, eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg.

Sidste led af bestemmelsen angiver, at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til § 25

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 25 undtagen stk. 4, der er en kodifikation af hidtidig praksis.

Til stk. 1

Da økonomiudvalget er det eneste lovpligtige udvalg efter Inatsisartutloven, er det fundet mest korrekt at beskrive økonomiudvalgets opgaver direkte i Inatsisartutloven og ikke i styrelsesvedtægten.

Bestemmelsen sikrer, at økonomiudvalget af koordinationshensyn er udstyret med stærke beføjelser, således at der ikke sker en udvikling i retning af et sektoropdelt styre. Det er vigtigt, at der i økonomiudvalget og i kommunalbestyrelsen sikres et overblik over de mange kommunale opgaver og dermed reelle muligheder for en prioritering og styring af opgaverne.

Ad nr. 1: Bestemmelsen fastslår økonomiudvalgets koordinerende funktion og fastslår, at økonomiudvalgets udtalelse skal indhentes om alle økonomiske og administrative sager, inden disse forelægges for kommunalbestyrelsen til afgørelse.

Ad nr. 2: Bestemmelsen er dels en kodificering af gældende praksis i de fleste kommuner og dels en markering af den store betydning, kommunaldirektørposten har for kommunens ledelse.

Ad nr. 3: Bestemmelsen fastslår, at økonomiudvalget er ansvarlig for forvaltning af alle sager, som vedrører kommunens kasse- og regnskabsvæsen, herunder sikring af overholdelsen af de gældende konteringsregler som fastsat af Naalakkersuisut.

Ad nr. 4: Bestemmelsen pålægger økonomiudvalget at udarbejde bindende principper for den økonomiske planlægning. Kommunalbestyrelsens øvrige udvalg vil således være underlagt disse principper i deres virke.

Ad nr. 5: Økonomiudvalget pålægges at fastsætte generelle forskrifter på disse områder. Forskrifterne er bindende for de øvrige udvalgs beslutninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at økonomiudvalgets kompetencer kan udvides til også at omfatte andre forvaltningsområder. Kommunalbestyrelsen kan i styrelsesvedtægten vedtage, at f. eks. erhvervsområdet varetages af økonomiudvalget. Såfremt kommunalbestyrelsen vælger denne løsning, betegnes udvalget erhvervs- og økonomiudvalget.

Til stk. 3

Bestemmelsen har, på grund af budgetarbejdets meget store betydning for kommunen, til formål at give de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke er medlemmer af økonomiudvalget, en bedre indsigt i spørgsmål, som har relation til budgetbehandlingen.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter med den generelle henvisning til § 16, at de mindretalsgarantier, som gælder i relation til kommunalbestyrelsesreferaterne, også er gældende for økonomiudvalget. Endvidere fastslår henvisningen til § 16, at der senest 1 måned efter, at referatet er underskrevet, fremsendes en kopi til Naalakkersuisut.

Til § 26

Bestemmelsen er med redaktionelle ændringer en videreførelse af den gældende § 26, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er op til kommunerne selv at tilrettelægge deres udvalgsstruktur i overensstemmelse med speciallovgivningens krav til opgaveløsning.

Som en konsekvens af bestemmelsen indeholder normalstyrelsesvedtægten ikke detailregler om stående udvalg og disses opgaver, men Naalakkersuisut vil som tilsynsmyndighed kunne kontrollere, at styrelsesvedtægterne for de enkelte kommuner ikke strider mod kommunernes forpligtelser efter speciallovgivningen.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastlægger hvilket antal medlemmer, der skal vælges til de stående udvalg. Bestemmelsens ordlyd er identisk med bestemmelsen om økonomiudvalgets sammensætning, idet samme hensyn omkring beslutningsdygtighed gør sig gældende her.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at valget til stående udvalg finder sted efter valget til økonomiudvalg.

Til § 27

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 27, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Alle medlemmer af det stående udvalg er forpligtiget til at modtage valg til udvalgsformand.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at tilvejebringe muligheden for en mere smidig sagsgang i udvalgsarbejdet, ikke mindst henset til at indkaldelse til udvalgsmøder ofte vil være forbundet med vanskeligheder, hvor eksempelvis udvalgsmedlemmer har bopæl i en bygd.

Bestemmelsen fastslår, at udvalgsformanden har adgang til at afgøre sager, som ellers skulle have været forelagt det stående udvalg. Udvalgsformanden er derimod ikke tillagt funktion som daglig leder af en gren af kommunens administration, og bestemmelsen ændrer således ikke ved grænse-
dragningen mellem det stående udvalgs kompetence og den kompetence, borgmesteren har som daglig leder af administrationen.

Hvis et stående udvalg ønsker at tillægge formanden en kompetence, som ligger ud over bemyndigelsen til at afgøre hastesager og utvivlsomme sager, vil dette i et vist omfang kunne ske ved delegation, såfremt alle udvalgsmedlemmer er enige herom.

Ved fortolkningen af udtrykket sager, som "ikke giver anledning til tvivl", er det en betingelse, at udvalgsformanden skønner, at alle udvalgsmedlemmer, og ikke blot et flertal i udvalget, anser sagen for utvivlsom.

Bestemmelsen om underretningspligt i forhold til borgmesteren ved hastesager er begrundet i hensynet til, at borgmesteren skal have mulighed for at udøve sine koordinerende beføjelser og beføjelsen til at gribe ind over for de stående udvalgs forvaltning.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at de særlige formandsbeføjelser ikke ændrer ved udvalgsstyrets principielle opbygning. Formanden er således stadig undergivet det stående udvalgs beslutninger. Formandens virksomhed i forbindelse med udvalget er mødeforberedelse, mødeindkaldelse, mødeledelse m.v.

Til § 28

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 28. Det foreslås, at borgmesteren bestemmer hvilken sekretariatsbistand med videre, der skal stilles til rådighed for de stående udvalg.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at udvalgenes virksomhed udøves i møder. Der eksisterer ikke bestemmelser, som regulerer brugen af telekommunikationsteknologier, og det er derfor op til det enkelte udvalg i hvert enkelt tilfælde konkret at vurdere, om der kan anvendes telekommunikationsteknologier, samt hvilke der kan anvendes.

Til stk. 2

Kravet om en forretningsorden er ikke ensbetydende med, at der skal udarbejdes en skriftlig forretningsorden, som for kommunalbestyrelsens vedkommende. Bestemmelsen betyder primært, at kommunalbestyrelsen er afskåret fra at vedtage procedureregler for det stående udvalgs forhandlinger.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter med den generelle henvisning til § 16, at de mindretalsgarantier, som gælder i relation til kommunalbestyrelsesreferaterne, også er gældende for udvalgene. Endvidere fastslår henvisningen til § 16, at der senest 1 måned efter, at referatet er underskrevet, fremsendes en kopi til Naalakkersuisut.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, hvornår ikke-udvalgsmedlemmer har adgang til at overvære udvalgs møder, idet udgangspunktet er, at udvalgs møder ikke er undergivet mødeoffentlighed.

Udvalget har mulighed for at forlange bistand fra forvaltningen, men det tilkommer borgmesteren som øverste daglige leder af administrationen, eventuelt efter høring af det stående udvalg og drøftelse med udvalgsformanden, at bestemme hvilken sekretærbistand, der skal stilles til rådighed for det stående udvalg.

Det stående udvalg kan også tilkalde ansatte med henblik på at modtage oplysninger, mundtlige redegørelser og lignende. Et stående udvalg kan ikke give en generel tilladelse til, at ansatte overværer udvalgs møderne. Ansatte, som tilkaldes til udvalgs møderne med henblik på sagsoplysningen, har pligt til at deltage i møderne, medmindre kommunalbestyrelsen eller borgmesteren beslutter andet.

Bestemmelsen fastsætter tillige ikke-ansattes, herunder andre kommunalbestyrelsesmedlemmers, adgang til at overvære udvalgs møder. Bestemmelsen præciserer, at disse personer alene kan tilkaldes til at overvære udvalgs møder, hvis det er begrundet i hensynet til oplysningen af en bestemt sag. I modsætning til kommunalt ansatte, kan gruppen af ikke-ansatte kun overvære de stående udvalgs forhandlinger, men ikke afstemningerne.

Bestemmelsen tilsigter en restriktiv praksis i relation til ikke-ansattes overværelse af udvalgs møder, ikke mindst for at undgå, at andre kommunalbestyrelsesmedlemmer end udvalgs medlemmerne deltager i udvalgs møderne, idet der herved ville være en risiko for, at forhandlingerne flyttes fra offentlige kommunalbestyrelses møder til lukkede udvalgs møder.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal ses i lyset af det generelle ønske om at skabe en større grad af åbenhed omkring de kommunale beslutningsprocesser.

Til § 29

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 29, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for de stående udvalg til at bestyre de anliggender, der er placeret under de stående udvalg, inden for rammerne af det vedtagne årsbudget.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et stående udvalg skal forhandle med øvrige relevante udvalg, herunder økonomiudvalg, stående udvalg og andre udvalg, inden der træffes beslutning i sagen. Det stående udvalg kan om nødvendigt inddrage borgmesteren i forhandlingerne.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at det stående udvalg skal komme med bidrag til årsbudgettet og budgetoverslag, når udvalget anmodes om dette. Det stående udvalg er forpligtet til at komme med de ønskede bidrag inden for en frist fastsat af økonomiudvalget.

Til § 30

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 30, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at ethvert medlem af udvalget har mulighed for at indbringe en sag for kommunalbestyrelsen og således flytte beslutningskompetencen fra selve udvalget.

Til § 31

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 31, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen pålægger kommunalbestyrelsen at udpege medlemmer til de organer og fora, hvor kommunerne eller kommunalbestyrelserne skal være repræsenterede. Det kunne for eksempel være bestyrelser for selvejende institutioner med offentlig repræsentation.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at valget til udvalg, kommissioner med videre finder sted efter valget til stående udvalg.

Sidste del af bestemmelsen angiver tilsvarende bestemmelsen i § 24, stk. 4, at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til stk. 3

For så vidt angår de i § 31, stk. 1, nævnte udvalg med videre, kan kommunalbestyrelsen ikke udpege andre repræsentanter end kommunalbestyrelsesmedlemmer, medmindre der i anden lovgivning er særlig hjemmel hertil. For så vidt angår andre hver end de i stk. 1 nævnte, kan kommunalbestyrelsen derimod uden særlig hjemmel i anden lovgivning udpege andre repræsentanter end kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Til § 32

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 31a. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen skal nedsætte lokaludvalg og bevilge dispositionsbeløb, som lokaludvalgene efter bemyndigelse kan råde over til bestemte formål. Endvidere foreslås det, at der kan gives vederlag til medlemmerne af lokaludvalgene. Der er i øvrigt ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne skal nedsætte lokaludvalg i de byer, hvor den kommunale forvaltning ikke har hovedsæde. Bestemmelsen skal ses i lyset af Naalakkersuisuts ønske om at styrke nærdemokratiet i kommunerne.

Til stk. 2

Bestemmelsen pålægger kommunalbestyrelsen at fastsætte lokale regler for valg til lokaludvalgene.

Til stk. 3

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen i nærmere omfang kan delegerer opgaver og beslutningskompetencer til lokaludvalgene.

Til stk. 4

Det foreslås med bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen pålægges at afsætte midler, som lokaludvalgene kan disponere over til offentlige høringer, kultur, sport eller sociale aktiviteter. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, hvor stor en del af dispositionsbeløbet, som det enkelte lokaludvalg skal have mulighed for at anvende til hvert af de 4 nævnte områder, svarende til at give et særskilt dispositionsbeløb for hvert af områderne, men den kan også vælge at bevilge et samlet dispositionsbeløb, som det enkelte lokaludvalg frit kan anvende inden for de 4 områder. Bestemmelsen skal ses som en styrkelse af lokaludvalgenes kompetencer.

Kommunalbestyrelsens bevilling af et dispositionsbeløb til lokaludvalgene fritager ikke kommunalbestyrelsen fra at leve op til de forpligtigelser, som den har i henhold til sektorlovgivningen.

Til stk. 5

Det foreslås, at lokaludvalgene kan fungere som forberedende og/eller rådgivende enheder for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget og de stående udvalg.

Til stk. 6

I forlængelse af forslaget st. 2 foreslås, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte regler for lokaludvalgenes virksomhed, herunder om pligt til udfærdigelse af skriftlige mødereferater, regnskabspligt og budgetmæssige dispositioner.

Til stk. 7

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen gives adgang til at yde vederlag til medlemmerne af lokaludvalgene i overensstemmelse med § 56, stk. 6.

Til stk. 8

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte særlige udvalg til behandling af konkrete sager, hvis det vurderes nødvendigt at inddrage særlig viden eller lokal kendskab ved behandling af spørgsmålet.

Til stk. 9

Det foreslås, at lokaludvalg kan nedsættes for en afgrænset periode. Det vil således være op til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvor længe et lokaludvalgs funktionsperiode skal være. Bestemmelsen medfører, at en kommunalbestyrelse for eksempel kan beslutte, at et lokaludvalg skal nedsættes for et år ad gangen.

Til stk. 10

Bestemmelsen er ny. Det foreslås, at en kommunalbestyrelse kan undlade at nedsætte et lokaludvalg, såfremt der ikke er kandidater.

Til stk. 11

Bestemmelsen tydeliggør, at kommunalbestyrelsen har det umiddelbare tilsyn med lokaludvalgenes forvaltning.

Tilsynsmyndigheden vil ikke have mulighed for at føre direkte tilsyn med lokaludvalgene, men skal udøve tilsynet gennem kommunalbestyrelsen. Såfremt Naalakkersuisut ønsker at få oplyst en sag, som er behandlet i et lokaludvalg, vil Naalakkersuisuts indgang til oplysninger altid være kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen delegerer kompetence til lokaludvalget, men kan ikke derved fralægge sig ansvaret for, at der forvaltes i overensstemmelse med bevilling og delegation.

Til § 33

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 32, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Med forslaget gives kommunalbestyrelsen, med de begrænsninger, der er i lovens §§ 24 og 25 vedrørende krav om, at kommunen har et økonomiudvalg med bestemte opgaver, adgang til at indrette styreformen efter eget ønske, for at tilgodese kommunens behov. Styreformen skal fastlægges i kommunens styrelsesvedtægt, jf. lovens § 1, stk. 2.

Til § 34

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 33, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at kommunalbestyrelsen i løbet af funktionsperioden kan gennemføre ændringer i kommunens udvalgsstruktur, i udvalgenes medlemstal eller i udvalgenes arbejdsopgaver i overensstemmelse med procedureregler i § 1, stk. 2, om styrelsesvedtægtsændringer.

Til stk. 2

Ændringer i kommunens udvalgsstruktur skal gennemføres i overensstemmelse med § 1, stk. 2, og dermed undergives 2 behandlinger.

Til stk. 3

Ændringer i udvalgsstrukturen indebærer en så væsentlig ændring i forudsætningerne for valg til økonomiudvalg og stående udvalg, at der skal ske omkonstituering af disse udvalg, hvis blot et enkelt kommunalbestyrelsesmedlem kræver det. Der vil ved den fornyede konstituering være adgang til at anmelde en ny gruppedeling.

Til § 35

Bestemmelsen er med redaktionelle ændringer en videreførelse af den gældende § 34, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at medlemskab af kommunens udvalg med videre er borgerlige ombud.

Til § 36

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 35, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af 2 eller flere medlemmer til et udvalg skal anvendes forholdstalsvalg separat for hvert udvalg. Det samme gør sig gældende for kommissioner og bestyrelser m.v.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at til udvalg, hvor borgmesteren er født medlem, skal borgmesteren antalmæssigt medregnes i den gruppe, som borgmesteren tilhører. Viser forholdstalsvalget for eksempel, at den gruppe, borgmesteren tilhører, skal have 3 medlemmer, gruppen skulle vælge 2 medlemmer til udvalget. Det samme gør sig gældende for kommissioner og bestyrelser m.v.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer den situation, hvor kommunalbestyrelsen skal vælge både kommunalbestyrelses- og ikke kommunalbestyrelsesmedlemmer til et udvalg eller lignende.

Ved valg af flere personer ved forholdstalsvalg forudsættes principielt, at alle, der skal vælges, er ligestillet således, at alle grupper har samme frihed ved besættelsen af de pladser, der tilkommer dem. Som følge heraf vil den eller de grupper, som skal besætte den eller de sidste pladser, have mere indskrænkede valgmuligheder, idet en bestemt kategori af medlemmer kan være udtømt. Bestemmelsen er relevant ved sammensætningen af f.eks. udvalg etableret i medfør af § 31, stk. 3.

Til stk. 4

Bestemmelsen viderefører fremgangsmåden ved forholdstalsvalg efter d'Hondts metode. Bestemmelsen er suppleret af en regel om, at hvis et kandidatforbund giver afkald på at besætte en ledig plads, fordeles pladsen mellem de andre kandidatforbund efter d'Hondts metode.

Til § 37

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 36, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af en kandidat kræves flertal. Såfremt ingen af kandidaterne opnår absolut flertal ved første afstemning, foretages endnu en afstemning. Giver denne afstemning ej heller absolut flertal til 1 kandidat, foretages et nyt valg mellem de 2 kandidater, som har fået flest stemmer. Ender dette valg med stemmelighed, foretages lodtrækning.

Til stk. 2

Bestemmelsen foreskriver specielt fremgangsmåden ved afstemninger i udvalg eller kommunalbestyrelsen om valg mellem flere ansøgere til kommunale ansættelser.

Som grundlag for behandlingen af en ansættelsessag må der foreligge oplysninger om samtlige ansøgere, og ved afstemningen kan enhver af disse bringes i forslag. Afstemningen kan således ikke, uden der er enighed herom, begrænses til alene at vedrøre en del af ansøgerne, for eksempel dem, som er omfattet af udvalgets eller administrationens indstilling.

Til § 38

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 37, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen tager højde for den situation, hvor et medlem af et udvalg med videre udtræder i løbet af valgperioden og derfor skal erstattes af et andet medlem.

Bestemmelsen fastslår, at den gruppe, som har valgt det afgående medlem, ligeledes skal vælge det nye medlem.

Til stk. 2

Henset til, at udvalgene oftest holder et større antal møder end kommunalbestyrelsen, og at det oftest lille medlemstal i udvalgene tilsiger et behov for fuldtalligt fremmøde, jf. også bemærkningerne til § 26, stk. 2, er der indført en fri adgang til at indkalde stedfortræderen til møde i udvalget.

Et kommunalbestyrelsesmedlem kan dog ikke vælge at trække sig midlertidigt ud af udvalg og samtidig fortsat deltage i kommunalbestyrelsesarbejdet, jf. også bemærkningerne til § 15, stk. 2, idet valg til økonomiudvalg og stående udvalg er pligtmæssige.

Det er den pågældende valggruppe, som afgør, om betingelsen for indkaldelse af stedfortræder er opfyldt.

Valggruppen er ikke forpligtet til at tildele en midlertidig vakant udvalgsplads til det fraværende medlems suppleant i kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på medlemmer, som er indvalgt i et udvalg, og ikke i tilfælde, hvor et medlem er født medlem, som det er tilfældet med borgmesterens medlemskab af økonomiudvalget. Ved borgmesterens forfald kan der således ikke indvælges et andet medlem i økonomiudvalget, men har viceborgmesteren overtaget den øverste daglige ledelse af administrationen, jf. forslagens § 22, stk. 2, overtager viceborgmesteren også formandsposten i økonomiudvalget.

Er viceborgmesteren allerede medlem af økonomiudvalget, vil der således opstå en ledig plads i udvalget, når viceborgmesteren indtræder i borgmesterens opgaver.

Til § 39

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 38, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen lovfæster den hidtidige praksis, for så vidt angår procedurereglerne om inhabilitet i udvalgenes behandling af konkrete sager. Bestemmelsen finder anvendelse for samtlige udvalg.

I lighed med de for kommunalbestyrelsen gældende regler, jf. bemærkningerne til § 14, afgøres spørgsmål om, hvorvidt inhabilitet rent faktisk foreligger, i overensstemmelse med reglerne i Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en parallel til § 14, stk. 2, om kommunalbestyrelsesmedlemmernes underretningspligt overfor borgmesteren, såfremt der opstår tvivl om habilitetsspørgsmålet.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den politiske magtbalance i kommunalbestyrelsen ikke forrykkes i tilfælde af, at et medlem erklæres inhabilt.

Henset til, at mindretal i kommunalbestyrelsen ofte kun vil være repræsenteret i et udvalg med et enkelt medlem, fastslås det, at også mindretalsgarantierne i § 14, stk. 3 og 4, kommer til at gælde for udvalgsarbejdet.

Til stk. 4

Der henvises til bemærkningerne til stk. 3.

Kommunalbestyrelsens udvalg har normalt ikke så mange medlemmer, at det forekommer hensigtsmæssigt at overføre reglen i § 14, stk. 4 om, at 2/3 af medlemmerne kan kræve behandlingen af en sag gennemført på trods af, at et medlem er fraværende som følge af inhabilitet, og stedfortræderen ikke er indkaldt til udvalgenes sagsbehandling.

Til § 40

Bestemmelsen er med redaktionelle ændringer en videreførelse af den gældende § 39, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at udvalgsmedlemmer som hovedregel ikke må påtage sig betalt arbejde for den del af forvaltningen, som udvalget har ansvaret for. Der gives dog mulighed for, at et udvalgsmedlem kan påtage sig opgaven, efter at opgaven har været i offentligt udbud. Videre kan et medlem undtagelsesvis påtage sig betalt arbejde for den del af forvaltningen, som udvalget har ansvaret for, hvis særlige forhold taler herfor. Dette kan være gældende, hvis medlemmet er den eneste person, som besidder de nødvendige kvalifikationer for arbejdets udførelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen er indført på baggrund af en række uheldige eksempler fra praksis, hvor personer, som er ansat i underordnede stillinger eller i stillinger i byggerne uden nogen løbende eller tæt kontakt til kommunens politiske og administrative ledelse, har været afskåret fra medlemskab af kommunens stående udvalg. Der er derfor indført et afstandskriterium, som først og fremmest har til formål at udelukke en person fra medlemskab af stående udvalg, hvis den pågældende hyppigt ville være afskåret fra at deltage i sagernes behandling på grund af konkret inhabilitet, eller hvis med-

lemskab af det stående udvalg ville medføre, at det pågældende medlem skulle deltage i tilsyn og kontrol med sin egen tjenstlige virksomhed.

Betænelighederne vil navnlig gøre sig gældende i de tilfælde, hvor den ansatte varetager administrative funktioner af mere overordnet karakter. Afgørende hensyn taler imod at tillade en dobbeltrolle i de tilfælde, hvor den ansatte er umiddelbart ansvarlig over for det stående udvalg for et forvaltningsområde, og således som udvalgsmedlem vil skulle tage stilling til egne indstillinger i sagerne.

Nr. 1 og 2 omhandler tjenstegrenschefer inden for de sagområder, som er underlagt det stående udvalg, og ansatte, som i henhold til praksis, stillingsbeskrivelse eller kompetencefordelingsplan er stedfortrædere for tjenstegrenscheferne. Som eksempler på tjenstegrenschefer kan nævnes socialchef, ledende skoleinspektør og kommuneingeniør.

Afgrænsningen af den personkreds, som er omfattet af nr. 3, må bero på en konkret vurdering af indholdet af de funktioner, der er tillagt de pågældende. Da den enkelte kommunalbestyrelse inden for vide rammer selv bestemmer, hvordan dens administration skal tilrettelægges, herunder hvilke funktioner og stillingsbetegnelser dens ansatte skal have, kan man ved afgrænsningen ikke alene lægge vægt på stillingsbetegnelsen. Man må lægge vægt på de beføjelser, der i henhold til organisations- og kompetencefordelingsplaner, stillingsbeskrivelser med videre er tillagt den pågældende. Det afgørende vil være, om den ansatte har et dagligt ledelsesansvar og selvstændigt leder et personale. Stillingens lønmæssige placering vil tillige kunne være et vejledende moment.

Som eksempler på ansatte, der udelukkes fra medlemskab af vedkommende stående udvalg efter bestemmelsen nr. 3, kan nævnes sekretariatsledere, afdelingsledere, kontorledere og andre med selvstændigt personaleansvar. Endvidere vil institutionsledere og andre med ledende administrative funktioner ved en institution være afskåret fra medlemskab af det stående udvalg, institutionen hører under.

Til stk. 3

Nr. 1 omhandler alle ansatte, som er beskæftiget med egentlige økonomiudvalgsopgaver, økonomi-, løn- og personaleforvaltning, og derved er udelukket fra medlemskab af økonomiudvalget.

Nr. 2 vedrører specifikt ansatte i den del af forvaltningen, der uden at være omfattet af nr. 1, forstås af økonomiudvalget, eksempelvis personer beskæftiget med planlægningsopgaver og ansatte inden for forvaltningsområder, som uden direkte at høre under økonomiudvalget forstås af dette, eksempelvis skattevæsen og folkeregister.

Nr. 3 omfatter tjenstegrenschefer, men i modsætning til stk. 2, nr. 1, er stedfortrædere for tjenstegrenschefer ikke udelukket fra medlemskab af økonomiudvalget.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 39, stk. 4, som lovfæster ægtefælleinhabilitet som en konsekvens af, at dette også er fastsat i Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Ved forhold, der kan sidestilles med ægteskab, forstås forhold, der enten har strakt sig over længere tid, eller forhold, hvor parterne er samboende.

Til § 41

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 51, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen supplerer reglerne i den kommunale valglov om valg af fælles bygdebestyrelser og bygdebestyrelser.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende stk. 2, og der er ikke tiltænkt ændringer. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at foreskrive for detaljerede procedureregler for valg af bygdebestyrelsens formand, idet dette valg, henset til bygdebestyrelsernes begrænsede medlemstal, bør kunne foregå på en mere uformel måde end borgmestervalg.

Reglerne om hvem, som kan vælges til medlem af bygdebestyrelsen, reguleres i den kommunale valglovgivning.

Til stk. 3

Bestemmelsen er med en sproglig ændring en videreførelse af den gældende stk. 3, og der er ikke tiltænkt ændringer. Bygdebestyrelserne arbejder således i henhold til delegation fra kommunalbestyrelsen. Som en konsekvens heraf har kommunalbestyrelserne pligt til at sikre sig, at de fornødne administrative ressourcer er til rådighed for bygdebestyrelsen, idet kommunalbestyrelsen har et tilsynsansvar overfor bygdebestyrelserne.

En kommunalbestyrelse, som uddelegerer beslutningskompetence til en bygdebestyrelse uden at sikre sig, at bygdebestyrelsen administrativt er i stand til at løse opgaven, vil således kunne ifalde ansvar i overensstemmelse med lovens bestemmelser herom.

Til § 42

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 52, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter en række ufravigelige minimumskrav til forretningsordenen for bygdebestyrelserne.

Det forekommer uhensigtsmæssigt, at der i vidt omfang skal gælde samme, detaljerede procedureregler for bygdebestyrelsernes virke som kommunalbestyrelsesarbejdet. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for, at kommunalbestyrelserne bedre kan tage højde for de ofte meget forskelligartede forhold fra bygd til bygd. Fastlæggelsen af bygdernes forretningsorden foretages af kommunalbestyrelsen og skal ses som en markering af, at bygderne er tillagt større beslutningsmæssige beføjelser, hvorfor det er vigtigt, at der skabes forvaltningsmæssigt præcise procedureregler for bygdebestyrelsernes arbejde, som er koordineret med kommunalbestyrelsens egne procedureregler.

Kommunalbestyrelsens fastsættelse af forretningsordensbestemmelser for bygdebestyrelserne forudsættes at ske efter høring af bygdebestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en generel habilitetsregel, som foreslås indført som en konsekvens af forventningerne til, at bygdebestyrelserne tillægges større kompetence.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder en garanti for bygdebestyrelsens medlemmer svarende til den, som gælder for mindretal i kommunalbestyrelsens udvalg, jf. § 30.

Bestemmelsen gælder kun sager, hvor bygdebestyrelsen har beslutningsmyndighed. I sager, hvor bygdebestyrelsen i medfør af forslaget § 43 enten afgiver indstilling til kommunalbestyrelsen eller afgiver udtalelse til denne, vil et mindretal i bygdebestyrelsen kunne benytte sig af retten til at kræve mindretalsudtalelser tilført referatet.

Til § 43

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 53, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen fastslår en initiativret for bygdebestyrelserne til at fremsende indstillinger omhandlende forhold i bygderne til kommunalbestyrelsen. Endvidere giver bestemmelsen kommunalbestyrelsen en forpligtelse til så vidt muligt at høre bygdebestyrelsen ved behandling af sager, som vedrører bygderne.

Til § 44

Bestemmelsen præciserer, at kommunalbestyrelsen skal afsætte et dispositionsbeløb til bygdebestyrelserne. Herudover er bestemmelsen en videreførelse af den gældende § 54, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at bygdebestyrelserne først kan afholde udgifter efter, at kommunalbestyrelsen har givet bevilling hertil. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at bevillingskompetencen er hos kommunalbestyrelsen.

Det er således ikke muligt for kommunalbestyrelserne at afsætte dispositionsbeløb til bygdebestyrelserne, for så vidt angår dispositioner, som ligger ud over en bemyndigelse, bygdebestyrelsen har fået i medfør af stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver for det første, at bygdebestyrelserne skal tildeles et dispositionsbeløb over det kommunale budget. Bestemmelsen angiver for det andet bygdebestyrelsernes anvendelsesmuligheder for et sådant dispositionsbeløb.

Bestemmelsen angiver imidlertid ikke, i hvilket omfang den administrative kompetence på et område kan delegeres til bygdebestyrelserne, idet dette afgøres med udgangspunkt i § 41, stk. 3. Omvendt er delegation af kompetence en forudsætning for afsættelse af et dispositionsbeløb, som i medfør af stk. 1 automatisk indebærer en delegation af beslutningskompetence inden for den økonomiske ramme, som dispositionsbeløbet angiver.

Det vil derfor som hidtil være muligt at uddelegere beslutningskompetence til en bygdebestyrelse uden, at der følger et økonomisk ansvar med. Har en bygdebestyrelse forbrugt et dispositionsbeløb, er bygdebestyrelsens beslutningskompetence, som er knyttet til beløbet, således samtidig bortfaldet. Kommunalbestyrelsen vil dog, som anført, teoretisk set kunne give bygdebestyrelsen en dispositionskompetence, som er videregående end den økonomiske kompetence i medfør af stk. 2, eller tillægsbevillige et yderligere dispositionsbeløb. Dette bør imidlertid høre til undtagelserne, da det netop er tanken med at afsætte et dispositionsbeløb at indføre en administrativ lettelse for byggerne ved, at de overgår til rammestyling, som afsættelse af et dispositionsbeløb er udtryk for.

Det vil stride mod principperne for rammestyling, at dårlig forvaltning af den ved rammestylingen tildelte kompetence skal kunne præmieres ved tildeling af supplerende kompetence. Konsekvensen af, at et dispositionsbeløb er forbrugt som følge af dårlig forvaltning, bør derfor altid være, at der ikke tillægsbevilles yderligere beløb, og at der ikke tildeles supplerende beslutningskompetence.

Udnyttelse af et rammebeløb skal ske i henhold til lovgivningen på området. Dette er navnlig aktuelt ved afsættelse af dispositionsbeløb til kultur og folkeoplysning, lokale erhvervsprojekter samt sociale aktiviteter.

Kommunalbestyrelsens bevilling af et dispositionsbeløb til bygdebestyrelserne fritager ikke kommunalbestyrelsen fra at leve op til de forpligtigelser, som den har i henhold til sektorlovgivningen.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre kommunalbestyrelsens indsigt i bygdebestyrelsens aktiviteter. Der vil supplerende i bygdens forretningsorden kunne indsættes bestemmelser, som foreskriver yderligere dokumentationskontrol, herunder også på områder, hvor en bygd ikke har fået tillagt økonomisk kompetence, jf. stk. 2.

Til § 45

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 55, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen tillægger bygdebestyrelsens formand det umiddelbare ansvar for bygdebestyrelsens virksomhed. Med gældende offentligretlige regler henvises bl.a. til denne Inatsisartutlov samt Landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning og Landstingslov om offentlighed i forvaltningen.

Bestemmelsen har også den praktiske betydning, at bygdebestyrelsens formand altid vil kunne fungere som bygdens kontaktperson for kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen tydeliggør, at kommunalbestyrelsen har det umiddelbare tilsyn med bygdernes forvaltning.

Tilsynsmyndigheden vil ikke have mulighed for at føre direkte tilsyn med bygdebestyrelserne, men skal udøve tilsynet gennem kommunalbestyrelsen. Såfremt Naalakkersuisut ønsker at få oplyst en sag, som er behandlet i en bygdebestyrelse, vil Naalakkersuisuts indgang til oplysninger altid være kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen delegerer kompetence til bygdebestyrelsen, men kan ikke derved fralægge sig ansvaret for, at der forvaltes i overensstemmelse med bevilling og delegation.

Til § 46

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 56, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at vederlæggelse af bygdebestyrelsen er kommunalbestyrelsens ansvarsområde, indenfor rammer fastsat af Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Tillægsvederlaget kan ydes af kommunalbestyrelsen ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Ved vurderingen skal kommunalbestyrelsen særligt lægge vægt på formandens ansvar og arbejdsbyrde.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver medlemmer af bygdebestyrelser ret til orlov uden tab af vederlag ved graviditet, barsel og adoption, i henhold til lovgivningen herom.

Til § 47

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 57, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Naalakkersuisut er sektortilsynsmyndighed for den kommunale forvaltning. Naalakkersuisut skal modtage styrelsesvedtægter for kommunerne, jf. § 1, stk. 4, orienteres om tid og sted for kommunalbestyrelsens møder, jf. § 8, stk. 1 og 3, og har ret til at være repræsenteret ved kommunalbestyrelsens behandling af sager for lukkede døre, jf. § 9, stk. 4. Endvidere skal Naalakkersuisut modtage referat fra kommunalbestyrelsens møder, jf. § 16, stk. 4.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at såfremt der findes særlige klage muligheder eller tilsynsmyndigheder på et specifikt område, kan Naalakkersuisut ikke føre tilsyn med området. Som eksempel kan nævnes klager over afgørelser i henhold til sociallovgivningen, der skal behandles af Det Sociale Ankenævn og derfor ikke kan indbringes for tilsynsmyndigheden.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisuts tilsynsforpligtelse ikke gælder rent ansættelsesretlige regler. Ansættelsesretlige spørgsmål henvises til det ansættelsesretlige system.

Til § 48

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 58, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at udlevere det materiale, Naalakkersuisut måtte ønske i forbindelse med udførelsen af tilsynet. Kommunalbestyrelsen er således

forpligtiget til at udlevere al dokumentation, som tilsynsmyndigheden forlanger, uanset i hvilken form det foreligger.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at kontrollere kommunernes økonomiske forvaltning i særlige tilfælde, ved at pålægge kommunalbestyrelsen at tilvejebringe bemærkninger fra revisionen.

Til stk. 3

Tidsfristen vil blive fastsat i hvert enkelt forhold og vil tage hensyn til sagens kompleksitet og geografiske placering.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal sikre, at kommunalbestyrelsen, som led i sagens oplysning, kan fremsende interne arbejdsdokumenter til Naalakkersuisut, uden at disse derved mister karakteren af interne arbejdsdokumenter og derved kan udleveres i forbindelse med anmodning om aktindsigt.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal sikre, at tilsynet får bedst mulig faglig og faktisk indsigt i sager, som behandles eller tænkes behandlet af tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden vil således kunne indhente eksempelvis skatteoplysninger fra de relevante myndigheder.

Til § 49

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 59, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut varetager sektortilsynet og derfor alene kan beslutte, om en sag har sådan karakter, at den bør indbringes for Tilsynsrådet.

Til § 50

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 60. Som konsekvens af de strukturelle ændringer af KANUKOKA foreslås bestemmelsen ændret således, at udpegning af kommunale medlemmer af Tilsynsrådet ikke længere sker fra KANUKOKA, men overlades til kommunerne. Endvidere foreslås det præciseret, at der ved ledigblevne pladser skal udpeges nye medlemmer og stedfortrædere. Der er i øvrigt ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår en sammensætning af Tilsynsrådet, som har til formål at sikre, at det i sin løbende virksomhed opnår en høj grad af uafhængighed af såvel Inatsisartut som Naalakkersuisut.

Med forslaget præciseres det, at kommunerne skal udpege 2 medlemmer af Tilsynsrådet efter hvert valg til kommunalbestyrelserne. Det vil være overladt til kommunerne at forestå koordineringen af udpegningen af medlemmerne af Tilsynsrådet.

Til stk. 2

Ved generelt at angive at en stedfortræder kan indkaldes ved forfald, omfatter bestemmelsen også muligheden for stedfortræderindkaldelse ved inhabilitet. Stedfortræderne udpeges af samme instanser, som, jf. stk. 1, udpeger ordinære medlemmer.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny. Det foreslås præciseret, at der ved ledigblevne pladser i Tilsynsrådet skal udpeges nye medlemmer og stedfortrædere. Hvis et medlem udtræder, overtager stedfortræderen pladsen, således at det er en ny stedfortræder, som skal udpeges.

Til § 51

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 61, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at Tilsynsrådet mødes, når formanden eller 3 medlemmer finder det nødvendigt.

Til stk. 2

Formanden har kompetencen til at indkalde medlemmerne, samt beslutte tid og sted for møderne.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for formanden til at give Tilsynsrådets medlemmer oplysninger om, hvilke sager der bliver behandlet på mødet.

Til stk. 4

Tilsynsrådets Formand er forpligtet til at sørge for, at der udfærdiges et beslutningsreferat, som underskrives af de deltagende medlemmer efter hvert møde.

Ethvert medlem af Tilsynsrådet har ret til at få afvigende meninger indført i referatet tilsvarende retten for kommunalbestyrelsesmedlemmer i § 16, stk. 1.

Til § 52

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 62, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet er beslutningsdygtigt, når Tilsynsrådets formand og minimum 2 medlemmer er til stede.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at afgørelser træffes ved stemmeflertal. Endvidere fastslår bestemmelsen, at såfremt der er stemmelighed, vil formandens stemme være afgørende for sagens afgørelse. Bestemmelsen fastslår endvidere, at ethvert medlem af Tilsynsrådet kan standse udførelsen af en afgørelse ved at kræve sagen forelagt Naalakkersuisut til afgørelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen tydeliggør, at medlemskab af en kommunalbestyrelse i en kommune, hvis forhold drøftes af Tilsynsrådet, medfører, at vedkommende ikke må deltage i behandlingen af sagen i Tilsynsrådet.

Til § 53

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 63, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Tilsynsrådets formand kompetence til at afgøre sager, som ikke giver anledning til tvivl, samt sager, som ikke tåler udsættelse.

Endvidere fastslås, at Tilsynsrådets formand har ansvaret for, at Tilsynsrådets beslutninger udføres.

Til stk. 2

Beslutninger truffet af Tilsynsrådets formand skal forelægges på det førstkommende møde i Tilsynsrådet.

Til stk. 3

Bestemmelsen foreskriver, at Tilsynsrådets sekretariat udpeges af Naalakkersuisut, men ikke nødvendigvis er en del af Naalakkersuisuts administration.

Sekretariatet forudsættes i sin sagsbehandling at være uafhængigt af Naalakkersuisut og refererer alene til Tilsynsrådets formand, som ud fra almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om delegation vil kunne anmode sekretariatet om at afgøre enkelte sager eller visse sagstyper på sine vegne. Delegation af afgørelseskompetence fra formanden til sekretariatet forudsætter dog, at den pågældende sekretariatsmedarbejder har bestået juridisk embedseksamen, svarende til det kompetencekrav, som i henhold til lovforslagets § 50, stk. 1, nr. 1, gælder for formanden.

Til § 54

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 64, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at udgifterne til Tilsynsrådets arbejde afholdes af landskassen.

Til § 55

Bestemmelsen er med redaktionelle ændringer en videreførelse af den gældende § 65, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet kan sætte lovstridige beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller et stående udvalg ud af kraft.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Tilsynsrådet mulighed for at suspendere en kommunal beslutning, indtil det er afgjort, om den skal sættes ud af kraft, jf. stk. 1. Bestemmelsen er indført for at sikre Tilsynsrådet den fornødne tid til at tilvejebringe det relevante beslutningsgrundlag, uden at Tilsynsrådet derved bliver afskåret fra at sætte beslutningen ud af kraft som følge af, at den i mellemtiden er bragt til udførelse.

Endvidere foreskriver bestemmelsen, at en beslutning, som er bragt til udførelse, kun vil kunne suspenderes eller sættes ud af kraft under visse nærmere angivne betingelser, hvilket skyldes, at borgerne som udgangspunkt må kunne have tillid til en beslutning, som er bragt til udførelse.

Til § 56

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 66, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Det forudsættes, at der så vidt muligt ved fastlæggelsen af satserne for de faste vederlag sikres et niveau, som gør det attraktivt for såvel private erhvervsdrivende, som for privat ansatte lønmodtagere og offentligt ansatte at gå ind i kommunalpolitik, ligesom der naturligvis vil blive taget højde for arbejdsbyrden. Satserne fastsættes i bekendtgørelsesform.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen en mulighed for at fastsætte et tillægsvederlag til de stående udvalgs formænd efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Bestemmelsen påtænkes

anvendt, når formanden udfører ekstraordinære opgaver ud over, hvad der normalt er fastsat at skulle varetages af formanden.

Til stk. 3

En stedfortræder, som indtræder i kommunalbestyrelsen, modtager vederlag, uanset om det faste medlems fravær kan henføres til § 15, stk. 1, eller § 15, stk. 2. Der er imidlertid ikke nødvendigvis tale om, at vederlaget overføres til den stedfortræder, som indtræder i minimum 2 måneder. Ved en række af de fraværsgrunde, som er omfattet af § 15, stk. 1, oppebærer det faste medlem således fortsat vederlag, jf. § 56, stk. 8, om graviditet, barsel og adoption.

Til stk. 4

Bestemmelsen er gældende for det kommunalbestyrelsesmedlem, der varetager hvervet som formand for et stående udvalg i mindst 2 måneder.

Til stk. 5

Reglen fastholder det almindelige princip om, at folkevalgte, som udfører rejseaktivitet i forbindelse med hvervet, uanset vederlæggelsesformen, har krav på godtgørelse for opholds- og rejseudgifter. Bestemmelsen har navnlig betydning for bygdeboeres deltagelse i kommunalbestyrelses- og udvalgsmøder. Det skal dog i den forbindelse understreges, at Naalakkersuisut forventer, at kommunerne i udvidet omfang vil anvende muligheden for at afholde møder ved hjælp af telekommunikation.

Til stk. 6

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan udarbejde nærmere regler for faste vederlag, tillægsvederlag, diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, samt de nærmere regler for disse ydelsers udbetaling og budgettering.

Til stk. 7

Bestemmelsen fastslår, at der foreligger en pligt til at modtage de i stk. 1-5 fastsatte vederlag.

Til stk. 8

Bestemmelsen giver medlemmer af kommunalbestyrelser ret til orlov uden tab af vederlag ved graviditet, barsel og adoption, i henhold til lovgivningen herom.

Til § 57

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 67, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Med bestemmelsen pålægges Naalakkersuisut en forpligtigelse til at fastsætte regler om vederlag for borgmestre m.fl.

Ved fastsættelsen af vederlagene forudsættes taget højde for borgmesterens arbejde som medlem af kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om nedsættelse eller bortfald af vederlag i forbindelse med suspension af borgmesteren i henhold til § 23, stk. 1 og 2. Afgørelsen skal træffes under hensyntagen til nægtelsernes omfang og beskaffenhed.

Til stk. 3

Kommunalbestyrelsens afgørelse i henhold til stk. 2 skal af kommunalbestyrelsen indbringes for domstolene på borgmesterens forlangende.

Til § 58

Bestemmelsen er med redaktionelle ændringer en videreførelse af den gældende § 67a, og der er ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer.

Der vil blive udsendt en vejledning om pension til borgmestre m.v.

Til § 59

Bestemmelsen er delvist en videreførelse af den gældende § 68. Det foreslås, at aftaler om generelle løn-, ansættelses- og pensionsvilkår for kommunernes personale fremover indgås mellem Naalakkersuisut og kommunerne.

Til stk. 1

Med forslaget vil det være overladt til kommunerne og Naalakkersuisut at indgå generelle aftaler om løn-, ansættelses- og pensionsvilkår for kommunernes personale. Der er i øvrigt ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer i bestemmelsen eller ændringer i forhold til den hidtidige praksis omkring anvendelsen af bestemmelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen åbner op for, at der kan udstedes bekendtgørelser, knyttet til generelle løn-, ansættelses- og pensionsvilkår for personale omfattet af aftaler mellem Naalakkersuisut og kommunerne. Denne mulighed vil være med til at øge retssikkerheden for den enkelte borger.

Til § 60

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 69, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådets medlemmer vederlægges efter reglerne i Landstingslov om vederlag m.v. til medlemmer af Landstinget og Landsstyret m.v.

Til § 61

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 70, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår Tilsynsrådets mulighed for at pålægge de medlemmer af kommunalbestyrelsen, som undlader at udføre en handling, som vedkommende er ansvarlig for, tvangsbøder. Bestemmelsen kan f.eks. anvendes, hvis en kommunalbestyrelse ikke i henhold til § 48 udleverer oplysninger og dokumenter til Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet kan anlægge erstatningssag mod et kommunalbestyrelsesmedlem, som har ansvaret for, at kommunen har lidt et tab. Der kan ikke sættes faste rammer for tabets størrelse i forbindelse med, at der anlægges erstatningssag. Hvorvidt tabet er stort nok til, at der anlægges erstatningssag, vil bero på en konkret vurdering.

Til stk. 3

Bestemmelsen sigter til indførelse af et erstatningsretligt bodsinstitut som alternativ til et sagsanlæg. Betingelserne for at anlægge sag skal dog være opfyldt, hvilket vil sige, at kommunen skal have lidt et tab, og medlemmet skal være erstatningsansvarligt efter grønlandsk rets almindelig erstatningsregler.

Der er ikke tale om solidarisk hæftelse for de medlemmer, som skal betale bodsbeløbet, og der skal fastsættes et beløb for hvert medlem.

Hvis flere medlemmer er pålagt bod, og kun nogle af disse ønsker at acceptere boden, vil Tilsynsrådet kunne stille sagen for de pågældende i bero, til domstolsafgørelse foreligger for de medlemmer, som ikke har ønsket at betale boden.

Til stk. 4

Bestemmelsen foreskriver, at et medlem har pligt til at stemme for en beslutning, som medlemmet ved eller bør vide, at kommunalbestyrelsen har pligt til at træffe, og omvendt har et medlem pligt til at stemme mod en beslutning, som vedkommende ved eller bør vide er ulovlig.

Medlemmet bliver ikke kun ansvarligt ved at undlade at stemme, men tillige, hvis vedkommende er udeblevet fra mødet uden lovlige grund, og ved eller bør vide, at deltagelse i mødet kunne have forhindret den ulovlige beslutning eller undladelse.

Til § 62

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 71, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Bestemmelsen er en mulighed for at lempe erstatningen for tab, såfremt der findes at være formildende omstændigheder ved den udviste skyld, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Til § 63

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 72, og der er ikke tiltænkt ændringer.

Til stk. 1

Kriminalisering af grove overtrædelser af denne lov er et yderst formålstjenligt supplement til reglerne om ophævelse og suspension af kommunale beslutninger, tvangsbøder og personligt ansvar, og er en logisk parallel til reglerne om ansvarlighed for medlemmerne af Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Bestemmelsen er indsat for at undgå grundløse, bagatelagte eller tvivlsomme anmeldelser til politiet af overtrædelser af styrelsesloven.

Til § 64

Til stk. 1

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft 1. januar 2018.

Til stk. 2

Den gældende Inatsisartutlov nr. 22 af 18. november 2010 om den kommunale styrelse, med senere ændringer, ophæves samtidig.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at bekendtgørelser udstedt i henhold til hidtil gældende lov forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves i henhold til bestemmelser fastsat i Inatsisartutloven.